



## Una nova declaració retòrica?

El Parlament de Catalunya va provar ahir, 23 de gener de 2013, una **Declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya** per 85 vots a favor (50 de CiU + 21 d'ERC + 13 d'ICV-EUiA + 1 de la CUP), 41 en contra (17 del PP + 15 del PSC + 9 de C's) i 2 abstencions (de la CUP); a banda, dos diputats del PP hi eren absents i cinc del PSC presents no han votat.

En aquesta declaració, s'hi afirma que "El poble de Catalunya té (...) caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà", i això té una certa importància, en la mesura que contradiu l'article 1.2 de la Constitució espanyola ("La soberanía nacional reside en el pueblo español, del que emanan los poderes del Estado"). Tanmateix...

La susdita afirmació solemne de sobirania no s'hi concreta. A la Declaració, s'hi menciona diverses vegades "l'exercici del dret a decidir", però sempre genèricament i amb total absència del compromís de convocar un referèndum (ni tan sols dient "consulta") que canalitzi aquest "exercici". De fet, les paraules "referèndum" i "consulta" només apareixen al Preàmbul (historicista) de la Declaració: la primera, en mencionar el referèndum que va aprovar l'Estatut d'Autonomia del 1979; i la segona, en esmentar la resolució del Parlament del 27 de setembre de 2012, que deia:

"El Parlament de Catalunya constata la necessitat que el poble de Catalunya pugui determinar lliurement i democràtica el seu futur col·lectiu i insta el govern a fer una consulta prioritàriament dins la propera legislatura"

N'hi ha altres precedents, de resolucions sobre el mateix tema. El 12 de desembre de 1989, el Parlament de Catalunya acordava que:

“l'acatament del marc institucional vigent, resultat del procés de transició política des de la dictadura a la democràcia, no significa la renúncia del poble català al dret a l'autodeterminació”

Posteriorment, l'1 d'octubre de 1998, en el marc de la celebració del cinquantè aniversari de la Declaració universal dels drets humans, el Parlament va acordar que ratificava:

“un cop més, el dret del poble català a determinar lliurement el seu futur com a poble, en pau, democràcia i solidaritat”

Finalment, és important recordar que, justament a proposta de Solidaritat Catalana per la Independència, el 10 de març de 2011, el Parlament es va afirmar com a "seu de la sobirania del poble de Catalunya" i va considerar "el dret a l'autodeterminació dels pobles com a dret irrenunciable del poble de Catalunya". Així doncs, la del propassat dia 23 és la segona afirmació de sobirania que fa el Parlament de Catalunya i la quarta en favor del dret d'autodeterminació (també dit, en rebaixes, dret a decidir).

A la vista de tot això, el PSAN entén que el procés independentista continua ajornant-se, amb risc de refredament, i que les “declaracions” continuen instal·lades en el camp de la retòrica, una retòrica, això sí, que creix en grandiloquència. Però que, en cap cas, no justifica l'abstenció de diputats independentistes. Cal que hi hagi diputats amb coratge per convocar el referèndum i/o proclamar la independència, però no sembla que ho siguin tots els que ara hi són (en favor del dret a decidir). En caldran més i més fermes.

I a més, s'haurà d'incrementar el nivell de mobilització i d'organització populars, perquè, al capdavall, la independència i la reunificació nacionals i, amb elles, la millora de les condicions de vida i de treball del nostre poble depenen d'això: del volum i la intensitat en la convicció i en la lluita.

**Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans**